జూదం

కొడవటిగంటి కుటుంబరావుగారు.

ఆరాత్రి రెండుగంటలదాకా చదివిపడుకుందామని ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాం నేనూ జానకిరాముడూనూ. పరీక్షలు వచ్చిపడుతున్నై; నాకు ప్రశ్నలయినా తెలీదు, మా జానకిరాముడికి అన్సైనా తెలుసు. నాలుగ్గంటలకే జానకిరాముడు స్టేషనుమాస్టరుగారబ్బాయి, గోవిందరాజుదగ్గిర స్టా తెచ్చాడు.

"ఇదెందుకురా?" అన్నాను.

"ట్రీ"

"చా! అదితాగితే నిద్దరరాదుట్రా!"

"రానినిద్దర తెప్పించదుకదా?"

"ఏమో! ఎవడుచూశాడు!"

"చాలాతాగితే నిద్దరొస్తుందని నీకనుమానంగాఉంటే హోమియోపాతిక్‌గా ఒక్కచుక్క ఎడ్మినిష్టరు చేస్తాలే!"

అన్న వాడు భోంచెయ్యగానే ఎక్కడికిఉడాయించాడో పదిగంటలయినా ఐపిలేడు. ప్రశ్నే ఎరగనివాణ్ణి ఏంచదవను? పోనీ తెల్లవారుజామునే లేచి చదువుకోవచ్చు, వెంటనే నిద్రపోదామంటే, పుస్తకంపట్టందే నిద్దరెట్లావస్తుంది? పదిన్నరకహూఇహూ జానకిరాముడుగూడ చేరుకున్నాడు. కాని మనలోకంలో ఉంటేనా?

"సరే, చదువు మొదలుపెడదాముట్రా?"

మాట్టాడ్డు.

"పోనీ, టీ కాయనుటా్రి?"

పలకడు.

"అయితే పడుకుని శయనింతామటా్రి?"

జవాబులేదు.

"ఏమిటా్రి ఆలోచిస్తున్నావు?"

"ఊఁ?"

"ఏమిటా్రి అలోచిస్తున్నదీ?"

"ఊఁ?"

మూడోసారి మళ్లీ వేసిన ఎత్తే వేస్తే ఆట "డా్రి" అవుతుందని పహా పెట్టాను. అంటే లేచివెళ్లి వాణ్ణి కుర్చీమీదినించి కిందికి పడదోసి, పెంకులేరటం మొదలుపెట్టాను.

"ఊఁః! ఊరిక్షే! చెప్పేది గ్రహించకుండా!" అంటూ వాడు లేచి అవయవాలను యథాస్థానంలో అమర్చుకోసాగాడు.

"నువ్వేదో చెప్పినట్టు!" అన్నాను.

"ఆఁ! ఏముంది చెప్పేందుకు!

ఇవాళ నాగరాజుకు ముప్ఫయిరూపాయలు మనీ ఆర్డరు వచ్చింది, తెలుసునా?"

"ఎందుకొచ్చిందా అని ఏడుస్తున్నావా? వాళ్లయ్య పదిమంది కాళ్లూపట్టుకొని వాడికాపాతిక రూపాయలూ పంపుతున్నాడు నెల నెలా."

"ఇంకేం, ఇవాళ వచ్చిన డబ్బంతా పంతులు కాజేశాడు!"

"దొంగతనమే! ఎవరైనా చూశారా? ఒరే, మనం ఎమెచూర్ పత్తేదార్లు కావటానికి మంచి చాన్సురా! ఏదీ "డేటా" యావత్తూ నా ముందుంచు. నేను కుర్చీలో కళ్లుమూసుకొని పడుకుని ఆలకిస్తాను. నువ్వు వాట్సన్ను వనుకుందాం!"

"దొంగతనమూ కాదు నీ మొహమూ కాదు. ఈ నాగాయివెధవ వెళ్లి వాడితో జూదమాడాడు."

"హరి! వీడిదుం___వీడి కిదివరకులేదే ఈ పొయ్యేకాలం? కావలిసిందే___శిక్ష!"

"నువ్వంతావినవా ఏం? తెలివిగలకుంక కదా అని ప్రిన్సిపాల్ వీడికి ఎడ్మిషన్ అప్పు పెట్టాడు. ఆ అప్పుతీర్చి పైకర్చుకుంచుకోమని వాళ్లయ్య ఈ డబ్బు పంపాడు. వీడికి డబ్బువచ్చిన సంగతి ఆ పక్షి పసిపట్టాడు. తమాషాకు పాకాడదాం రమ్మన్నాట్ట పంతులు. నేనంత భాగ్యవంతుణ్ణి కాదు మహాప్రభో, నన్ను చంపకన్నాట్ట నాగాయి. నవ్వులకేనోయి, నీ డబ్బెవరిక్కావాలి అన్నాట్ట పంతులు. నాకసలు చాతగాదన్నాట్ట నాగాయి. నాకుచాతవునా ఏమిటి? గంటసేపాడామంటే ఎవరిడబ్బు వారిదగ్గిరే ఉంటుంది. అట్లా కాకపోతే జూదగాళ్లు ఊళ్లు కొనకపోయినారా అన్నాట్ట పంతులు. అప్పటికీనాగాయి పడకపోవటం చూసి నీకు భయముటోయ్! అన్నాట్ట చాలా ఆశ్చర్యంగా! దాంతోపడ్డాడు. నాబుద్ధికి నాగాయి తప్పు జాస్తిగా కనపడదు. వాడికి జూదం విషయంగాని పంతులుదగ్గిర డబ్బులేనిసంగతిగాని తెలీదు. వాడుగెలిస్తే పంతులుడబ్బు ఇచ్చి ఉండేవాడే. పతుంలూ అంతేననుకున్నాడు."

"ఛా!" అన్నాను ఆశ్చర్యార్థకంగా.

"పాపం, నాగాయిని చూసితీరాలి జీవచ్ఛవమల్లే ఉన్నాడు. నాతో అంతా చెప్పాడు. వాడేమన్తున్నాడురా, పాపం!"

"పతుల్ని నిలవేసి చావదన్నితే? డబ్బు కక్కడూ?"

"నాగాయితో ఆమాటేఅన్నా. వాడికదిఇష్టం లేదు. ఆడముండల్లే మనచేత చెప్పి చేయించుకోవటం అట్లా ఉంచి, ఆడబ్బుమీద తన హక్కును చేతులారా వదలుకున్న వాడికటువంటిపని చేయించటం తగదంటాడు. వాడు చెప్పే దాన్లో కొంత నిజం లేకపోలేదు. పైగా మనం ఆపనిచేస్తే వాడాత్మహత్య చేసుకుంటాడని నాకు గట్టి నమ్మకం. అంతామెత్తగ్గాఉండే వాళ్లై తెగయినా తెగుదురు!"

ఈవిధంగానే కాస్సేపు మాట్లాడి నిద్రపోయినాం. మర్నాడు జానకిరాముడు ఈప్రశంసేఎత్త లేదు. నేనెత్తినా సరిగా జవాబు చెప్పలేదు. నాకయినట్టుగానే వాడికీ ఒకనిద్దరతో దానిమీద నించి మనస్సుపోయిందికామల్లనుకున్నాను.

ఆ తరవాత వృత్తాంతం నాకు నారాయణ వల్ల తెలిసింది. అదైనా వాడంతట వాడే బయటపెడితే___

"ఏమిట్రా, సీనూ, మీా జానకిగాడుకూడా మాలోకలిశాడే! వాణ్ణింకా మేం చదువొచ్చే వాళ్ళలో వేశామే! అయినా డబ్బున్నవాడేలే?" అన్నాడు నారాయణ.

"ఏమిట్రా? ఏమిట్రా?" అన్నానాశ్చర్యంతో.

"వాడుకూడా పలాసాడటానికి పంతులింటి కొస్తున్నాడు అయిదురోజుల్నించీ! రోజూ రెండూ మూడు పెడుతున్నాడురా!"

"ఛా!"

"ఆఁ!"

"పంతులేనా గెలుస్తున్నది?"

"పంతులుకాదోయ్! వాడెవడో పంతులు స్నేహితుడల్లే ఉన్నాడు. ఇక్కడివాడు కాదు. ఎంత అద్భుతంగా ఆడతాడనుకున్నావురా? ముక్కలుచూసినట్టాడతాడు ఎట్లా ఆడతా వింతాటలంటే, ఆఁ వెధవ పదిహేడుముక్కల బతుకుతె లేకపోతేప్రజ్ఞ ఏమిటన్నాడ్రా! ఒకసారి వాడికి వరసచూపించి రోజల్లాకలుపు, కత్తెరవెయ్యి, ముక్కలవరస చెబుతాడు. బలేవాడు!"

"ఛా!"

"ఆఁ!"

"వాడా ఇప్పుడు వీణ్ణి గొరగటం?"

"ఆఁ. పంతులిప్పుడాడటంలేదే! వాడిచేత ఆడిస్తాడు. రేపో ఎల్లుండో పెద్దాట ఆడతారట. అర్ధరూపాయిగేటు. ఎవర్నీ రానీరు, చూదామంటే, పోయి ఆడదామంటే—"డబ్బులేదని సంజ్ఞచేశాడు.

జానకిరాము డానాడు కనపడగానే వాణ్ణి సతాయించాను. లాభంలేకపోయింది. ఎనుబోతు మీద వర్షంకురిసినట్టే వాడికి మాటలు.

ఆ తెల్లవారుజామునే పెద్దగోల. ఆపలాసు ప్రొఫెసర్ను—అతనిపేరు సీతారామయ్య అని తెలిసింది—మా జానకిగాడు తెల్లవారుజామున అయిదింటికి రోడ్డుమీద పడేసి చావదన్నాడు. ఆవేళకు వాడు గదిలోలేడని నేను సాక్ష్యం ఇవ్వగలను. ఆ సీతారామయ్యమాత్రం 'నేను సరిగా చూడలేదు. చెప్పలేను.' అన్నాడుగాని దూరాన్నించి చూసినవాళ్లు ఒకరిద్దరు మావాణ్ణే సరిగానే వర్ణించారు. జానకిరాముణ్ణే అడిగితే—ఉందిగా వనమూలిక!—మాట్లాడ్డు.

నాకు చాలా అసహ్యమేసింది. ఆ నాగరాజు డబ్బు ఎట్లాగైనా తిరిగి సంపాదిద్దామని ఈదరిద్రప్పెద్దమ్మ తనడబ్బుకూడా పోగొట్టుకుంటున్నాడు-చదువుకూడా మాని! డిస్టింక్షన్ రావలసిన వెధవ! ఎవడిగీత ఎట్లాఉందో!

పెద్దాటకు మావాడు వెళ్ళనేవెళ్లాడు. ఆనాడు ఆదివారం ఉదయం తొమ్మిదింటికి వెళ్ళాడు. మధ్యాహ్నం భోజనానికి రాలేదన్నాడు హోటలువాడు, నేను సాయంకాలం భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు.

రాత్రి ఎనిమిదింటికి హాజరు దొరగారు! తెల్లమొహమూ వాడూ!

"ఎంత పోయిందిరా?"

"స్టౌ ఉందా? టీ కాయి! రోజల్లా తిండి లేదు."

"నీకు టీ ఎందుకింకా పైత్యానపడటానికి?"

"ఫరవాలేదు కాయిరా! బోలెడంత చదవాలిసి ఉంది?"

"నీచదువూ, నువ్వూ! ఎంత వదిలించుకున్నావు?"

జానకిరాముడు జేబులో చెయ్యిపోనిచ్చి ఒక కాగితాలకుప్ప కిందపారేశాడు. అన్నీ నోట్లే!

"లెక్కపెట్టు! అరవైఅయిదో ఎంతో ఉండాలి!"

"అందులో పది మనసీతాయికి బహుమానం ఇద్దాం. నాగరాజుబాకీ తీరుద్దాం వాడికో అయిదురూపాయలు పాకెట్ మనీకింద ఇద్దాం మిగతాది ఇన్నిరోజుల్నించీ నేనుఖర్చుపెట్టింది?"

"మీ సీతాయెవరు?"

"ఎన్నడూ వినలా? ప్రాడ్‌జీలు చాలాతక్కువగాఉన్న ఈపాడు ప్రపంచంలో వాడు పేకముక్కల ప్రాడ్‌జీ!"

"అయితే?"

"అన్నట్టు వాడు తొమ్మిదిగంటల బండిలో తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాడు మనం స్టేషనుకు పోవాలి."

"అన్నట్టు వాడెవడో పంతులు స్నేహితుడు బాగా ఆడతాట్ట! వాడిమీద ఎట్లాగెలిచావురా నువ్వు?"

"పంతులు స్నేహితుడెవరు? వాడే సీతాయి. మాపింతల్లి కొడుకయితే, పంతులు స్నేహితుడంటావేమిటి?"

"నాకర్థం కాలేదు! అతన్నేనా నువ్వు కొట్టింది?" జానకిరాముడు విరగబడి నవ్వాడు

"అదో ఫార్సు! ఇద్దరం మాట్లాడుకోవాలి సొచ్చింది. సరే తెల్లవారుజామున పంతులింటి బయట కలుసుకున్నాం మేం మాట్లాడుకోటం తెలేదేమో? ఎదురుముఖాలుగా నుంచోటం కాదు. వాడు ముందునడవటమూ, నేను వాడివెనకే నడుస్తూ మాట్లాడటమూ. అట్లాగే మాట్లాడుతూ నడుస్తుంటే దూరాన పంతులూ మరొకడూ హాజరు. సరే, నాకేమీ దోచక రోడ్డుమీదవాణ్ణి బొక్కబోర్లా పడదోసి మీదెక్కికూర్చుని కొట్టినట్టునటించి పక్కసందుకుండా దవుడుతీశాను. అయితే వాడితో ముందే రహస్యంగా చెప్పానుగనక దెబ్బతగలకుండా వాడే పడ్డాడు. ..ఏదిరా, టీ?"

"ఛా!"